

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نښاند تن من مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهم
بدین بوم ویر زنده یک تن مېباد
از آن به که کشور به دشمن دهم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

عبداللطیف صدیقی لندری

کانادا - هفتم جولای 2011

از اشعار دوران دربدری در پاکستان

(دوبیتی ها و رباعیات)

(قسمت هفتم)

با اطمینانی که از نوشته پرلطف مؤرخ 22 اپریل 2011 (صفحه 23 اپریل 2011) نویسنده و شاعر توانا و مبارز انجنیر صاحب معرفی حاصل گردید، اینک بسته اشعار دوران دربدری و بی سرنوشتی اقامت پاکستان خود را تقدیم نمودم، تا بعد از تصحیح و پیرایش لازم، به تدریج افتخار نشر را در پورتال "افغانستان آزاد - آزاد افغانستان" پیدا کند. بدینوسیله از جناب شان و تمامی متصدیان معزز پورتال عزیز و باوقار ما صمیمانه سپاسگزارم.

این ناز و کرشمه تو تا چند؟

در بند دو رشمه تو تا چند؟

عشق تو بجان عزیز دارم

زندانی عشوه تو تا چند؟

این دل هوس روی تو در سر دارد

این چشم ترم خاطر ابتر دارد

از هجر رخت شام و سحر ناله کنم

تا بیخ الم خدای من بر دارد

بجز تو درد من جانان! که داند
چنین سودای بی سامان که داند
توئی در زندگی درمان دردم
علاج درد بی درمان که داند

شوق نظاره آن زلف دوتا سر زده باز
می کشاند به تکاپوی تو از روی نیاز
مطمئن گشت لطیف تو به دیدار بسی
قصه درگه محمود شد و حسن ایاز

ای دوست ببین زار و نزارت باشم
پروانه صفت عاشق زارت باشم
دیدار تو امروز اگر دست نداد
خاک ره آن قبر و مزارت باشم

من به جهان عاشق و شیدای تو
عاشق آن چهره زیبای تو
بس که هواخواه توام دلبر
محو شدم، محو تماشای تو
